

SOS CAÏZA

bpost
PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

40ste jaargang / 1-2

juni 2016

Verantw. uitgever: Lieve Marrannes
Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke
tel. 050 31 94 93

Afgiftekantoor: 8000 BRUGGE
Toelatingsnummer P209.039

**FIER OVER
DE GROENTEOOGST
UIT DE COLLEGETUIN**

OM DE ZOMER GELUKKIG EN "ZONNIG" DOOR TE KOMEN, KRIJG JE ENKELE TIPS VAN BEKENDE PERSONEN

De meeste mensen willen geluk op voorwaarde van... maar geluk laat zich alleen voelen als je geen voorwaarden stelt (A. Rubenstein)

Iedereen jaagt het geluk na en ziet over het hoofd dat het voor zijn voeten ligt (B. Brecht)

Als het grote geluk dan toch onhaalbaar blijft, moet je zoveel mogelijk kleine gelukjes bij elkaar sparen (H. De Coninck)

Maak regelmatig nieuwe vrienden maar houd de oude in ere (L.P. Boon)

Ik kan me een hemel voorstellen die een tijd lang niet saai is, maar ik kan me geen hemel voorstellen die nooit saai is (J.M. Coetzee)

Als ze het huis van het geluk zouden bouwen dan was de grote plaats de wachtkamer (G. Cesbron)

Pessimisme verzwakt ons, optimisme versterkt ons (W. James)

De vreemde tegenstelling is dat ik alleen kan veranderen als ik mezelf eerst aanvaard heb zoals ik ben (C. Rogers)

Alle aards geluk steunt op een compromis tussen droom en werkelijkheid (M. Prévost)

Veel mensen zoeken het geluk zoals een verstrooide man zijn hoed zoekt die op zijn hoofd staat (S. Smith)

Al het geluk van de wereld zit in het onverwachte (J. d'Ormesson)

Het belangrijkste in het leven is dat je iedereen recht in de ogen kunt kijken en de straat niet moet oversteken als je iemand tegenkomt (E. Merckx)

Niet het geluk maakt ons dankbaar maar de dankbaarheid maakt ons gelukkig (D. Steindl-Rast)

Als we gelukkig zijn is onze fantasie levendiger, als we ongelukkig zijn, is onze herinnering levendiger (anoniem)

Er wonen vijf vijanden van innerlijke vrede in ons: gierigheid, ambitie, naijver, woede en eerzucht (Petrarca)

Het is gemakkelijker om van de mensheid te houden dan van je buurman (E. Hoffer)

Gelukkig is de mens die om zichzelf kan lachen (H. Bourguiba)

De beste manier om gelukkig te zijn is om van elke dag een gelukkige dag te maken (D. Chopra)

> Hopelijk helpen deze citaten je op weg.

VASTENACTIE T.V.V. SOS CAIZA...

In de lagere school van de Schaapstraat in Uitkerke (Blankenberge) hebben ze geld ingezameld voor Caiza. Hun actie bracht 2.247 euro op, waarvoor onze dank. Om het project wat concreter te maken, gebruikten ze onze koffer. Hieronder vind je een verslag en enkele foto's van hun weekje Bolivia.

Verslagje project Bolivia

Naar aanleiding van Broederlijk Delen zet onze school zich elk jaar in voor een project. Dit jaar kozen we voor het onderwijsproject van S.O.S. Caiza. Deze vereniging steunt al jaren de scholen en het internaat van het dorp Caiza. De vrijwilligers van deze organisatie bezorgden ons enkele koffers met spel- en leer materiaal aangepast aan de verschillende leeftijdsgroepen. Hiermee gingen we enthousiast aan de slag. De bovenbouw liet de leerlingen via workshops kennismaken met het land. De leerlingen dansten, kookten, knutselden en maakten kennis met Bolivia. Ze konden zich zo in het land inleven. In de kleuterklassen maakten we gretig gebruik van de verhalen, de verkleedspullen, de spelletjes en foto's om het thema tastbaar te maken voor de jongste kinderen. Door middel van een sponsorloop en een dagelijkse koffiestop zamelden we een mooi bedrag in voor de organisatie die ons zeer dankbaar was voor onze inzet. Het was ook voor de kinderen een leuke en boeiende kennismaking met een onbekend land. Dank zij het materiaal van de koffers beseften ze heel goed waar het ingezamelde geld naar toe gaat.

Onze didactische koffer werd ook voorgesteld op de leermiddelenbeurs van het COV in Kortrijk. We willen hiermee nieuwe jonge mensen bereiken die ons enthousiasme voor het werk in Caiza kunnen delen.

Overhandiging van de cheque.
Leerlingen aan het werk met de koffer.

MAALTIJD TEN VOORDELE VAN SOS CAIZA...

Op de laatste zondag van januari schoven we weer onze voeten onder tafel voor de jaarlijkse maaltijd. We waren met 140. Vooraf concelebreerden Padre Julián Quispe en Padre Santos in de dankviering in de Sint-Rochuskerk. **We spreken nu al af voor volgend jaar.**

Noteer dus zondag 29 januari 2017 in je agenda.

REISVERSLAG: ONS AFSCHIED VAN CAIZA...

Onze laatste dag is aangebroken: tijd om afscheid te nemen en afscheid nemen doet altijd een beetje pijn.

We ontbijten met de leden van de vrouwenvereniging en met de burgemeester. Ze ontvangen ons in hun lokaal dat wat likken verf kan gebruiken. Op de tafel prijken soepborden. Je denkt dat je het verkeerd gezien hebt, wie drinkt er in de vroege morgenuren soep??? Maar zie...daar komt de ketel. Eerst worden enkele hete stenen in je bord gelegd en daarop komt de kokende soep. De dikke brij borrelt als een vulkaan. De smaak valt mee maar je maag is gauw gevuld en het wordt steken om je bordje voor drie vierde uit te krijgen en dan geef je het op, te veel is te veel!! Na het ontbijt trekken we naar het college. We nemen afscheid van de directie, de leraars en de leerlingen. Zij hebben een dankwoordje voorbereid. Ook de fanfare draagt zijn steentje bij. Daarna gaat het naar de lagere school. De leerlingen staan al klaar om ons te ontvangen. Zij zullen dat met een dansje doen. Maar zoals dik-

wijls gebeurt, laat de techniek het op dat ogenblik afweten en er is geen muziek. Er wordt zenuwachtig aan de kabels geduwd en gedraaid en daar weerklinken de eerste tonen. De kinderen zetten hun beste beentje voor en... de muziek valt weer uit. Met vereende krachten wordt het probleem aangepakt. Uiteindelijk is het technische probleem van de baan en kunnen de danspasjes voltooid worden. Op het laatst worden ook wij ten dans uitgenodigd. Als dan het echte afscheid nemen aangebroken is, gebeurt dit met een dikke knuffel. Dan pinken er wel eventjes tranen in de ogen.

We keren terug naar de parochie, pakken onze koffers en stoppen ze in de auto. We omhelzen danken de kokkinnen voor hun gastvrijheid en vertrekken met de padre en met de chauffeur Oscar.

We rijden naar Sucre. Onderweg smullen we van de lekker belegde broodjes die men voor ons in Caiza klaarmaakte. Voor we de stad binnenkomen, bezoeken we La Glorieta, een kasteel, dat onlangs gerestaureerd werd. Het gebouw dateert uit de negentiende eeuw.

Francisco Argandoña woonde er met zijn vrouw Clotilde Urioste. Zij stamde uit een rijke Spaanse familie. In 1898 schonk paus Leon XIII hun de titel van prins en prinses van La Glorieta. Don Francisco werd geboren in Potosi in 1850. Hij studeerde mineralogie in Chili en verhuisde dan naar Sucre in 1868. Hij werkte er voor een mijnbedrijf. Rond 1880 kende de productie van zilver een hoogtepunt en Francisco kon een graantje van de winst meepikken en werd een rijke burger. Hij opende een bank met zijn naam. Hij werd ambassadeur van Bolivia in Frankrijk. Het paar ging een tijdje in Parijs wonen. Ze reisden veel door Europa en kwamen zo in contact met de typische bouwstijlen van elk land. Ze bewonderden die zo dat ze La Glorieta in verschillende stijlen lieten optrekken. Zo heeft het gebouw drie torens: één vertoont Arabische invloeden, een tweede doet denken aan Russische Byzantijnse stijl en de derde is een replica van de Londense Big Ben. Er is een gotische kapel en een Chinese pagode. Het kasteel heeft 40 kamers. Rond het gebouw lag een park met verschillende fonteinen.

Afscheid van de lagere school

Afscheid van het college / La Glorieta / Ontbijt bij Liga de Mujeres en de burgemeester / Afscheid van de lagere school.

DE PADRE STUURDE ONS NIEUWS UIT CAIZA

Het einde van het schooljaar

Vorig jaar (2015) eindigde het schooljaar in de lagere school en het college op vijf december. Achtendertig "bacilleres" (laatstejaars) studeerden af. Vijfendertig van hen doorliepen in Caiza het hele parcours van lagere school tot laatste jaar. Dit afstuderen krijgt zoals bij ons een feestelijk tintje.

Twee weken voor deze promotie kregen we van de universiteit van Potosí de vraag om onze studenten te laten deelnemen aan de toelatingsexamens van de verschillende faculteiten. Wij nodigden onze leerlingen uit om aan om die proeven mee te doen ook al hadden de meesten nog geen definitieve studiekeuze gemaakt en wisten ze nog niet in welke stad ze zouden verder studeren.

We waren dolgelukkig want onze studenten slaagden allemaal voor die examens Het is niet de eerste keer dat het "Colegio Pablo Sexto" beter scoort dan de andere colleges maar deze keer was het wel zeer opvallend. In de vergadering van de directeurs van de "Escuelas de Cristo" (Christelijke Scholen) vernamen we dat sommige scholen maar drie procent geslaagde leerlingen hadden en er waren er zelfs die niemand naar de universiteit konden sturen omdat hun studenten allemaal gezakt waren voor de proeven.

De ouders en de leraars van de andere colleges vragen ons telkens hoe wij dat in Caiza klaarspelen. Ons antwoord is echter eenvoudig: werken en nog eens werken. We zouden graag nog meer tijd in onze opleiding steken maar de overheid verplicht ons om meer tijd te investeren in sport. Ze houdt ook meer en meer vergelijkende proeven voor wetenschappen, wiskunde, ...Iedere school moet hieraan meedoen. Wanneer je met je college niet deelneemt, krijgen de directeur, de professoren en de school een fikse geldboete. Dus geraken we er niet onderuit.

Daar blijft echter niet veel van over. Het echtpaar bleef kinderloos. Ze ontfermden zich over kinderen die hun ouders verloren hadden en bouwden een weeshuis aan de overkant van de rivier. Op een bepaald moment woonden er zelfs meer dan 100 kinderen .

Francisco stierf op 27 augustus 1910 na een korte ziekte. In 1932 keerde zijn vrouw terug naar Sucre. Zij zette zich in voor het welzijn van de stad. Zo steunde zij de aanleg van de spoorlijn tussen Sucre en Potosi, de bouw van een hoedenfabriek, en de oprichting van een theater.

Na ons bezoek trekken we de stad binnen en zoeken we ons hotel op. 's Avonds hebben we afgesproken met de padre om samen ergens te gaan eten want de volgende dag trekt hij weer huiswaarts. Het wordt een gezellige avond en deze eindigt met afscheid nemen. **En zo eindigt ons hoofdstuk Caiza helemaal.**

We bereiden de leerlingen echter niet extra voor, we nemen gewoon deel en zien wel waar we uitkomen. En dat valt heel goed mee. Zoals jullie vroeger al vernomen hebben, halen we telkens medailles en trofeeën binnen.

Je moet er wel rekening mee houden dat de grote meerderheid van onze schoolbevolking arme campesinos zijn. Ze hebben op vele gebieden een achterstand als ze bij ons komen. Wanneer ze echter kansen krijgen om zich bij te werken en om zo vooruit te komen, passen ze zich snel aan en kunnen ze hun talenten ten volle ontwikkelen. Natuurlijk moeten we hun soms een duwtje in de rug geven. We blijven hen aanmoedigen, hen bevestigen in al wat ze doen. We leren hun een gezonde discipline aan. Zo krijgen ze meer zelfvertrouwen en een positief zelfbeeld. Verder zorgen we voor gezonde voeding, deugddoende ontspanning en geven we hun de gelegenheid om in het weekend te sporten.

Zomervakantie.

Als de vakantie dan aanbreekt, keren onze leerlingen terug naar huis om tot rust te komen na een lang schooljaar. De meerderheid doet echter een vakantiejob in een stad. Ze werken als metserhulpje, verkopen kranten of ze helpen hun vader bij het werk op de akker. Sommigen trekken zelfs naar de mijnen van Potosí of Porco (40 km. verder in de richting van Uyuni). Het leven van een kind of een jongere is hier niet gemakkelijk vooral in Potosí. Ze moeten soms hard werken voor hun spaarcenten. Hiermee kunnen ze een deel van hun studie betalen. Zo moeten hun ouders niet alle onkosten voor hun rekening nemen.

Soms ontmoet ik wel eens leerlingen die ergens in het land aan het werk zijn. Dan vraag ik hun ieder keer hoeveel ze verdienen met hun job. En altijd krijg ik hetzelfde antwoord: men betaalt me te weinig maar wat moet ik doen als er geen ander werk te vinden is. Ik heb dat geld nodig als ik het volgende schooljaar weer in Caiza wil verder studeren. Het doet pijn aan je hart als je dit hoort maar het zet je ook aan om hen met nog meer enthousiasme te ondersteunen als ze in Caiza verblijven. Als ze studeren kunnen ze later voor een goede job solliciteren en moeten ze niet werken voor een hongerloon. Maar die toekomst begint in de lagere school en het college. Hier moeten ze niet alleen hun talenten ontdekken en een goede studiehouding aanleren maar ze moeten ook uitgroeien tot verantwoordelijke volwassenen.

Zes leerlingen brengen hun vakantie in de parochie door. Ze helpen in de groentetuinen en verzorgen de dieren die we kweken. Normaal gezien zouden ze naar Argentinië getrokken zijn maar de toestand is er zo slecht dat ze besloten om bij ons een vakantiejob te doen. Het zijn allemaal wezen die ten laste vallen van broers of zusters, nonkels of tantes, hun meter of peter. Dank zij de steun van die familieleden, die bereid waren om voogd te worden, kunnen ze in Caiza studeren. Het zijn goede studenten die rijp zijn voor hun leeftijd en op een verrassende manier hun verantwoordelijkheid nemen.

Het begin van het nieuwe schooljaar.

Het nieuwe schooljaar startte op 19 januari 2016. Die dag boden zich 111 leerlingen aan: 28 voor de lagere school en 83 voor het college. Dat betekende dat we vanaf de eerste dag al aan ons maximum zaten. Ook de drie internaten waren volzet. We hebben echt geen ruimte meer om nog meer internen op te nemen. Zo moesten wij honderd en drie leerlingen weigeren. Ze kwamen uit zowat alle hoeken van het land. Het is met pijn in het hart dat we die jongeren de deur moesten wijzen maar we kunnen echt niet meer studenten aan noch in de internaten noch in de lagere school noch in het college. Vele andere scholen beloven gratis onderwijs maar de meeste ouders weten dat het uiteindelijk anders zal uitdraaien en sturen hun kinderen naar Caiza. Van maandag 25 januari tot vrijdag 28 januari hielden we "ingangscursussen". Deze vervangen de vroegere toelatingsproeven want die zijn nu bij wet verboden. Wij

vonden het echter belangrijk om de nieuwe leerlingen beter te leren kennen voor ze het schooljaar beginnen. Daarom richtten we deze cursussen in. We laten hen kennis maken met de verschillende vakdomeinen: wiskunde, taal, lectuur van boeken, ... en nemen een proef af. Wij noemen dat de "gewenningsproef". Zo komen we te weten wat de voorkennis voor die leerstof is. En ondertussen kijken we ook naar hun manier van doen en hun karakter. Ze moeten bijvoorbeeld in een groep kunnen leven aangezien ze gedurende weken met anderen in het internaat samen zitten. Op het einde van de week maken we dan een evaluatie die we met de ouders bespreken. Op basis daarvan kunnen ze beter inschatten of hun kind het in onze scholen waar zal maken. Uiteindelijk zijn het steeds de ouders die de definitieve beslissing nemen.

Leerlingen die voor bepaalde leerstof een tekort hebben, krijgen via herhalingsmomenten en begeleiding de mogelijkheid om zich bij te werken. Heel wat jongeren slagen erin om hun tekort bij te werken. Tien procent haakt af. Toch zijn er die ondanks ongunstige vooruitzichten willen blijven. Zo is er een jongen die tegen het advies in bij ons school loopt. Zijn ouders werken in de mijn van de Cerro Rico in Potosí. Hij krijgt aanvullende lessen en we volgen hem van heel nabij. Zijn leerkrachten zeggen dat hij vorderingen maakt en dat hij met zijn enthousiasme en inzet goed op weg is om het te halen.

Groenten uit de collegetuin / Verbeterde walipina

Het milieu.

We hebben nu enorme veranderingen onder invloed van "El Niño". Nog nooit was het zo droog als in het jaar 2015. In de departementen Potosí, Oruro en in de Altiplano rond La Paz viel er tijdens het regenseizoen bijzonder weinig neerslag: enkele schaarse druppels waar het anders pijpenstelen kan regenen. Zo is er een groot watertekort. Men zegt dat de stad Potosí nog voor drie maand water heeft. De grote lagunes in de bergketen KariKari ten zuiden van Potosí zijn nog niet tot de helft gevuld. In Caiza beginnen we het gebrek aan water stilaan te voelen. De rivier die normaal heel wat water afvoert, is nu helemaal droog. De grote reservoirs bij de internaten zijn slechts voor de helft gevuld. We maken ons zorgen over deze situatie want we weten niet waar we zullen uitkomen. De burgemeester van Caiza beweert dat heel wat scholen zullen moeten sluiten bij gebrek aan water, maar hij nam tot nu toe nog geen enkele maatregel om de watervoorziening aan te pakken. Wij zijn druk aan het overleggen hoe wij toch aan het nodige water zullen geraken. We zullen de vroegere installaties zeker opnieuw in gebruik nemen om bronwater tot in het dorp te brengen.

Bovendien zullen we er ook voor zorgen dat het water uit diepere grondlagen kan opgepompt worden. Dat moet realiseerbaar zijn om over enkele maanden toch wat extra water te vinden en we hopen ook op een tussenkomst van de overheid. De geringe neerslaghoeveelheid heeft ook zijn invloed op de landbouw. De opbrengst van de maïs, de aardappelen en andere basisvoeding was bijzonder laag. Het zal niet eenvoudig zijn om voldoende eetwaren aan te kopen voor de internaten. De arme campesinos zullen financieel in moeilijkheden komen en velen denken er aan om tijdelijk te gaan werken in Santa Cruz of Cochabamba om de gemaakte schulden te kunnen vereffenen. De opbrengst van de groentetuin heeft ons tot nu toe veel geholpen. Het was een beetje onze redding; maar met het begin van de winter zal dat over een maand ook stilvallen. Gelukkig hebben we enkele serres en de walipinas (ingegraven serres) die veel verbeterd zijn. Zij zullen ons helpen het hele jaar door wat groenten te kweken. Maar hiervoor hebben we ook water nodig en het water dat we hiervoor van 5 km ver aanvoeren vermindert beetje bij beetje. We beginnen ons meer en meer zorgen te maken maar onderzoeken alle mogelijkheden om nog wat extra water te vinden. Het zal vooral hard worden vanaf augustus tot hopelijk het nieuwe regenseizoen opnieuw neerslag brengt. (regenseizoen begint in Caiza in november).

Colegio pablo Sexto:

De leerlingen van ons college komen een beetje van overal in Bolivia: Santa Cruz, Beni, Cochabamba, ... en van de arme gemeenten van onze parochie. De parochie Caiza D is ongeveer zo groot als de helft van West-Vlaanderen. Wij beklemtonen steeds dat het college bedoeld is voor de plattelandskinderen en de kinderen uit gezinnen met beperkte financiële middelen. De overige kunnen een goed college zoeken in de stad of op andere plaatsen waar een groot deel van de mensen op een andere manier leven. Ons onderwijsproject is een alternatief voor de arme plattelandsbevolking omdat zij geen toegang hebben tot de kwaliteitsvolle colleges waar men hoge schoolgelden moet betalen, geld waarover ze niet beschikken. De meesten hebben net voldoende om te kunnen overleven. Gelukkig heeft de katholieke kerk deze school mogelijk gemaakt en blijft België via de vzw SOS Caiza Blankenberge – Beauraing ons project verder financieel ondersteunen.

Vandaag telt het college 430 leerlingen: 240 jongens en 190 meisjes. 60% van hen zijn intern, dat zijn er precies 258: 144 jongens en 114 meisjes. 172 leerlingen of 40% zijn extern: 96 jongens en 76 meisjes. De internen verblijven in Caiza van februari tot juli. Dan begint de wintervakantie. Half juli komen zij terug en het schooljaar eindigt in de eerste weken van december. De externen leven bij hun ouders in Caiza. Zij betalen niets om de lessen te volgen in onze scholen. Bovendien ontvangen zij een ontbijt dat de laatste jaren door het gemeentebestuur betaald wordt.

Het leven in het internaat is relatief streng. Ook op studiegebied wordt van de leerlingen veel geëist. Maar dat loont: ze kunnen vlot verder studeren. Bovendien zijn ze altijd bij de beste studenten. Wij proberen hun verschillende waarden aan te leren zoals stiptheid, discipline, verantwoordelijkheid. Deze hebben ze nodig om in hoger onderwijs te slagen. Zo kunnen ze zonder problemen hun toekomst uitbouwen.

Hun dagindeling ziet er zo uit: om 06.00 u. staan ze op, te 06.30u. ruimen ze hun kamer op, te 07.00u. is er ontbijt, 07.15u. – 07.45u. is er (over de week verspreid, afwisselend per leeftijd) een misviering, 07.45u. vertrekken ze naar het college, van 08.15u – 12.30 u. is er les. Na het middagmaal starten de lessen opnieuw te 14.00 u. en ze duren tot 16.30 u. Na een vieruurtje is er van 18.00u. tot 19.30u. de eerste studie en na het avondmaal de tweede van 20.30u. tot 21.30u.

De internen betalen voor hun verblijf 150 Bs. (= 20 euro) per maand, voor het gehele schooljaar 1500 Bs of €200. (10 schoolmaanden). Slechts 62% kunnen deze som effectief betalen. De overige 38% komen uit doodarme gezinnen en betalen na overleg met de plaatselijke equipe slechts €100, €50 of nog minder, sommige zelfs niets.

Deze bijdrage voor het internaat dekt geenszins de volledige uitgave voor: 3 maaltijden (ontbijt, middagmaal en avondmaal), verblijf (water, elektriciteit, behuizing), onderhoud, loon van de internaatverantwoordelijken, kokkinnen, klusjesman, ... De lonen zijn de laatste jaren enorm gestegen zodat ze nu veruit de helft van alle kosten uitmaken. In 2006 waren de lonen bijvoorbeeld goed voor 23% en de kosten voor voeding voor 57% van de totale uitgave. In 2015 lagen die verhoudingen totaal anders: 55% voor de lonen en slechts 32% voor de voeding. We weten echt niet waar dit naar toe moet. Enkele weken terug keurde de overheid een loonstijging (8% op het basisloon) goed die we met terugwerkende kracht tot januari 2016 moeten betalen. Voor winstgevendende bedrijven maakt dit wellicht niet veel uit maar voor alle sociale werken die geen feitelijke winsten maken wordt dat een regelrechte ramp.

Wie werkt er in het internaat?

Jongensinternaat: twee kokkinnen, twee internaatverantwoordelijken / *Meisjesinternaat:* twee kokkinnen, twee internaatverantwoordelijken, één portier-klusjesman

Internaat van de kleinsten: één internaatverantwoordelijke.

Daarnaast zijn er nog een aantal mensen die onrechtstreeks voor de internaten werken: twee bakkers: bakken dagelijks tussen de 10u en 15u broodjes (gedeeltelijk gesubsidieerd door het gemeentebestuur) / twee werkmannen die allerlei werken uitvoeren voor de parochie, de scholen en de internaten / twee tuinmannen die zeer veel groenten kweken / één administrateur die het econoomaat van het geheel verzorgt, alle werkzaamheden coördineert, de dagelijkse activiteiten in de internaten opvolgt, de noodzakelijke aankopen regelt en tenslotte ook de gehele boekhouding bijhoudt. Een chauffeur, een poetsvrouw en een bibliothecaris.

Wij doen daarom een warme oproep om onze internaten financieel te steunen. Je kunt één van de arme internen steunen door maandelijks €20 te storten. Deze steun wordt werkelijk onontbeerlijk als we de plattelandskinderen een toekomst willen geven.

FINANCIËS, ONZE ONTVANGSTEN...

December 2015

Adopties	€1.179,72
Studiebeurzen	€25,00
Gewone giften Vl.	€7.235,09
Gewone giften Wal.	€5.488,90
	€13.928,71

Januari 2016

Adopties	€330,14
Studiebeurzen	€50,00
Gewone giften Vl.	€1.071,10
Gewone giften Wal.	€1.058,79
Opbrengst maaltijd	€2.506,46
	€5.016,49

Februari 2016

Adopties	€1.534,93
Studiebeurzen	€50,00
Gewone giften Vl.	€625,10
Gewone giften Wal.	€2.880,40
	€5.090,43

Maart 2016

Adopties	€879,72
Studiebeurzen	€700,00
Gewone giften Vl.	€2.761,10
Gewone giften Wal.	€681,40
	€5.022,22

April 2016

Adopties	€630,14
Studiebeurzen	€90,00
Gewone giften Vl.	€821,10
Gewone giften Wal.	€1.099,29
Project P. Roosefonds	€1.500,00
	€4.140,53

Mei 2016

Adopties	€379,72
Studiebeurzen	€50,00
Gewone giften Vl.	€345,10
Gewone giften Wal.	€530,40
	€1.305,22

EEN ADMINISTRatieve VRAAG...

**Ook onze administratie gaat met de nieuwe media mee.
Daarom vragen we aan onze abonnees die over een e-mailadres beschikken ons dat door te mailen.**

Doel:

- *vlotte communicatie (vragen, problemen, ideeën, ...)*
- *op de hoogte houden of brengen van onze verschillende activiteiten: jaarlijkse maaltijd, concert en andere.*
- *in de toekomst eventueel tijdschriftje digitaal bezorgen*

Stuur een mailtje naar:

Mark Makelberge (secretaris-schatbewaarder)

mark.makelberge@telenet.be

Georges Suvée (voorzitter)

georges.suvee@telenet.be

Lieve Marrannes (verantw. uitgever van S.O.S. Caiza)

lieve.marrannes@telenet.be

Let wel !!

Je bent totaal vrij om op deze vraag in te gaan.

Verder zal er aan onze samenwerking niets veranderen.

We blijven communiceren via de gedrukte versie van ons tijdschriftje "S.O.S. Caiza".

S.O.S. CAIZA vzw

REKENINGNUMMERS:

IBAN nummer

BE57 4727 0698 0135

BE24 0000 1234 2238

BIC code (enkel voor het buitenland)

KREDBEBB

BPOTBEB1